

هر بار که یک آدرس اینترنتی را در مرورگر خود وارد می کنید و یا بر روی لینکی کلیک می کنید ، در خواستی از سوی مرورگر به سمت سرور فرستاده میشود و پاسخی در قالب یک کد وضعیت سرور (Status Code) از سمت سرور برگردانده می شود. معروف ترین این پیغام ها ۴۰۴ Not Found می باشد.

لیست کدهای وضعیت سرور (status Code)

کدهای سری ۱۰۰، اطلاعات (Information)

اولین سری کدهای HTTP با عدد ۱۰۰ شروع می شود که مربوط به ارسال و دریافت اطلاعات است.

– کد ۱۰۰:

کد ۱۰۰ به معنی ادامه ارسال (Continue) است که سرور درخواست مرورگر را دریافت کرده و مرورگر می تواند ارسال اطلاعات را ادامه دهد.

– کد ۱۰۱:

کد ۱۰۱ به معنی درخواست مرورگر جهت نقل و انتقالات داده و تعویض پروتکل می باشد.

– کد ۱۰۲:

کد ۱۰۲ به معنی پردازش (Processing) است، همانطور که می دانید درخواست هایی که از مرورگر ارسال می شود شامل فعالیت ها و کارهای مختلفی است که هر کدام نیاز به پردازش دارند. بدین صورت سرور با ارسال کد ۱۰۲ به مرورگر، عملیات درخواستی را پردازش می کند.

کدهای سری ۲۰۰، درخواست موفق (Success)

دومین سری کدهای HTTP با عدد ۲۰۰ شروع می شود که به معنای دریافت، موافقت، پردازش و یا پاسخ صحیح و بدون نقص از طرف سرور می باشد.

– کد ۲۰۰:

کد ۲۰۰ به معنی پاسخ موفق (Ok) است، زمانی که از سرور کد ۲۰۰ دریافت می کنید بدین معنی است که عملیات مورد نظر با موفقیت و بدون نقص انجام شده.

– کد ۲۰۱:

کد ۲۰۱ به معنی ساخته شده (Created) است، زمانی که یک فایل یا یک صفحه جدید در سرور ایجاد شده باشد و مرورگر درخواست آن فایل را کند این کد نمایش داده می‌شود.

– کد ۲۰۲:

کد ۲۰۲ به معنی موافقت (Accepted) می‌باشد که با درخواست کاربر از طریق مرورگر موافقت شده.

– کد ۲۰۳:

کد ۲۰۳ به معنی اطلاعات نامعتبر (Non-Authoritative Information) است که به معنی موفقیت آمیز بودن درخواست مرورگر می‌باشد.

– کد ۲۰۴:

کد ۲۰۴ به معنی پاسخ بدون محتوا (No Content) به معنی دریافت درخواست کاربر به وسیله مرورگر می‌باشد اما پاسخ سرور شامل محتوای خاصی نیست.

– کد ۲۰۵:

کد ۲۰۵ به معنی بازنشانی محتوا (Reset Content) است که عملکرد آن شبیه به کد ۲۰۴ می‌باشد با این تفاوت که اطلاعات Reset می‌شوند.

– کد ۲۰۶:

کد ۲۰۶ به معنی محتوای جزئی (Partial Content) است و در زمانی که از امکان ادامه دانلود استفاده می‌کنیم کاربرد دارد.

کدهای سری ۳۰۰، انتقال (Redirection)

سومین سری کدهای HTTP با عدد ۳۰۰ شروع می‌شود که به معنای پاسخ به درخواست واسط کاربر (مرورگر) از سرور که با انجام عمل دیگری توسط کاربر کامل می‌شود.

– کد ۳۰۰:

کد ۳۰۰ به معنی انتخاب چندگانه (Multiple Choices) است، در مواقع پاسخ سرور به درخواست مرورگر چند منبع مختلف را پیشنهاد می‌دهد.

– کد ۳۰۱:

کد ۳۰۱ به معنی انتقال (Move) است که به دریافت این کد از طرف سرور به معنی انتقال یک آدرس وب به آدرسی دیگر است.

–کد ۳۰۲:

کد ۳۰۲ به معنی پیدا شدن (Found) است و زمانی که مرورگر به آدرسی دیگر انتقال می‌یابد که منبع درخواستی پیدا شده باشد.

–کد ۳۰۳:

کد ۳۰۳ به معنی مشاهده منبع دیگر (See Other) است که عملکرد آن مشابه کد ۳۰۲ است با این تفاوت که تاکید آن روی متد Get است.

–کد ۳۰۴:

کد ۳۰۴ به معنی بدون تغییر (Not Modified) است که مرورگر درخواست ارسال اطلاعات مربوط به آخرین تغییرات فایل را از سرور می‌دهد.

–کد ۳۰۵:

کد ۳۰۵ به معنی استفاده از پروکسی (Use Proxy) است که برای ارتباط با منبع خاصی باید از پروکسی استفاده کنید.

–کد ۳۰۶:

کد ۳۰۶ به معنی تعویض پروکسی (Switch Proxy) است که عملکرد آن مشابه کد ۳۰۶ است با این تفاوت که درخواست، مبنی بر تغییر پروکسی می‌باشد.

–کد ۳۰۷:

کد ۳۰۷ به معنی انتقال موقت (Temporary Redirect) است که عملکرد آن مشابه کد ۳۰۲ و ۳۰۳ است با این تفاوت که انتقال به درخواست کاربر صورت می‌گیرد.

کدهای سری ۴۰۰، خطای کاربر (Client Error)

چهارمین سری کدهای HTTP با عدد ۴۰۰ شروع می‌شود که به معنای خطا در ارائه درخواست کاربر به سرور است.

–کد ۴۰۰:

کد ۴۰۰ به معنی درخواست بد (Bad Request) است که درخواست کاربر از طریق مرورگر برای سرور قابل تفهیم نیست.

کد ۴۰۱:-

کد ۴۰۱ به معنی دسترسی نا معتبر (Unauthorized) است که درخواست کاربر به علت نیاز به تاییدیه غیر مجاز شده.

کد ۴۰۲:-

کد ۴۰۲ به معنی نیاز به پرداخت (Payment Required) است و مربوط به حساب‌های کاربری است که نیاز به پرداخت وجه دارند.

کد ۴۰۳:-

کد ۴۰۳ به معنی دسترسی غیر مجاز (Forbidden) است و زمانی که کاربر درخواستی را به سرور می‌دهد که آن درخواست برای تمامی کاربران محدود شده. این مورد با کد ۴۰۱ تفاوت دارد و حتی با دادن نام کاربری و کلمه عبور نیز امکان دسترسی وجود نخواهد داشت.

کد ۴۰۴:-

کد ۴۰۴ به معنی منبع درخواست پیدا نشد (Not Found) است و زمانی که کاربر درخواستی به سرور می‌دهد که در حال حاضر آن درخواست موجود نمی باشد و یا حذف شده.

کد ۴۰۵:-

کد ۴۰۵ به معنی متد غیر مجاز (Method Not Allowed) است که توسط کاربر درخواستی ارسال می‌شود و سرور آن را مجاز نمی داند.

کد ۴۰۶:-

کد ۴۰۶ به معنی غیر قابل قبول (Not Accepted) است که کاربر با استفاده از کاراکترهای غیر مجاز درخواستی را ارسال کرده باشد که برای سرور مجاز نمی باشد.

کد ۴۰۷:-

کد ۴۰۷ به معنی نیاز به مجوز پروکسی (Proxy Authentication Required) است که عملکرد آن مشابه کد ۴۰۱ می‌باشد با این تفاوت که کاربر باید با یک پروکسی اعتبار خود را اثبات کند.

کد ۴۰۸:-

کد ۴۰۸ به معنی پایان حداکثر زمانی استفاده (Request Timeout) است و زمانی رخ می‌دهد که سرور در انتظار پاسخ کاربر می‌باشد اما هیچ پاسخی دریافت نمی کند.

کد ۴۰۹:-

کد ۴۰۹ به معنی تداخل (Conflict) است و برای زمانی است که درخواست کاربر با عملیات دیگری در سرور تداخل پیدا می‌کند.

کد ۴۱۰:-

کد ۴۱۰ به معنی حذف (Gone) است و عملکرد آن مشابه کد ۴۰۱ و ۴۰۴ می‌باشد با این تفاوت که به مرورگر و موتور جستجو گر می‌گوید که نباید مجدد آن را درخواست دهد.

کد ۴۱۱:-

کد ۴۱۱ به معنی عدم ارسال طول در درخواست (Length Required) است که سرور به علت عدم ارسال اندازه محتوا از پاسخ به درخواست کاربر خودداری می‌کند.

کد ۴۱۲:-

کد ۴۱۲ به معنی شرط رد شده (Precondition Failed) است که درخواست کاربر به سرور به علت در دسترس نبودن رد می‌شود.

کد ۴۱۳:-

کد ۴۱۳ به معنی درخواست خیلی طولانی (Request Entry Too Large) است و در حالتی رخ می‌دهد که طول رشته‌های درخواستی کاربر از حد مجاز سرور فراتر باشد.

کد ۴۱۴:-

کد ۴۱۴ به معنی آدرس خیلی طولانی (Request URL Too Long) است و زمانی رخ می‌دهد که آدرس وب URL بیش از حد طولانی باشد.

کد ۴۱۵:-

کد ۴۱۵ به معنی فرمت پشتیبانی نشده (Unsupported Media Type) است و زمانی رخ می‌دهد که فرمت ارسالی از نظر سرور قابل دریافت نباشد.

کد ۴۱۶:-

کد ۴۱۶ به معنی درخواست خارج از حد (Requested Range Not Satisfiable) است و زمانی رخ می‌دهد که هنگام درخواست قسمتی از منبع از سرور، آن قسمت وجود نداشته باشد.

کد ۴۱۷:-

کد ۴۱۷ به معنی انتظار رد شده (Expectation Failed) است و بدین منظور است که سربرگ‌های ارسالی کاربر با انتظارات سرور همخوانی ندارد.

کدهای سری ۵۰۰، خطای سرور (Server Error)

پنجمین سری کدهای HTTP با عدد ۵۰۰ شروع می‌شود که به معنای وجود نقص فنی در سرور است.

–کد ۵۰۰:

کد ۵۰۰ به معنی خطای داخلی سرور (Server Error) است و زمانی رخ می‌دهد که ایرادی در سرور به وجود آمده باشد.

–کد ۵۰۱:

کد ۵۰۱ به معنی تکمیل نشده (Not Implemented) است و زمانی رخ می‌دهد که سرور قادر به پردازش درخواست کاربر نباشد.

–کد ۵۰۲:

کد ۵۰۲ به معنی خطای Gateway یا (Bad Gateway) است که به دلیل عدم دریافت پاسخ از سرور اصلی رخ می‌دهد.

–کد ۵۰۳:

کد ۵۰۳ به معنی خارج از دسترس (Service Unavailable) است و زمانی رخ می‌دهد که درخواست‌ها به سرور زیاد می‌شود و به دلیل ترافیک بالا قادر به پاسخگویی نمی‌باشد.

–کد ۵۰۴:

کد ۵۰۴ به معنی پایان حداکثر زمان (Gateway Timeout) است و زمانی رخ می‌دهد که سرور قادر به دریافت پاسخ از سرور اصلی نباشد.

–کد ۵۰۵:

کد ۵۰۵ به معنی پشتیبانی نکردن از HTTP یا (HTTP Version Not Supported) است که پروتکل HTTP به دلیل پشتیبانی نکردن مرورگر از آن رخ می‌دهد.